

عنوان مقاله:

نگاهی به مراحل انسان گرایی از عدالت اجتماعی تا تمدن نوین

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

پیمان تباری - گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد کنگاور، دانشگاه آزاد اسلامی، کنگاور، ایران.

خلاصه مقاله:

عدالت و آزادی اجتماعی انسان، مربوط به بعد از دستیابی به آزادی فردی و درک خرد او از سوی دیگران است. به عبارتی فرد پس از طی خرد و آزادی فردی به عدالت اجتماعی و پذیرش از سوی جامعه و رسیدن به حق اجتماعی خویش نیاز دارد؛ آن هم بدون سوء استفاده ی دیگری، خواه افراد عادی، خواه سیاستمداران و ... . در حقیقت عدالت و آزادی اجتماعی انسان به معنای تکامل است زیرا در این روند آزادی فرد قبل از هر چیز به دستاوردهای ارزشمند جوامع و فرصتهای ایجاد شده از سوی همین جوامع برای افراد وابسته بود اگر قرار بر آزادی افراد باشد باید در تمامی کارها و امور مثبت دستشان باز گردد. در مرحله ی تمدن نوین، آن چه اهمیت دارد این است در مراحل گذار، بسیاری از حق و حقوق انسانی با توجه به زیادهخواهیهای فردی، اجتماعی، جنگ و درگیری های ساخته و پرداخته ی آن، پایمال گردید و برای حفظ ارزشهای انسانی و انسانگرایی بسیاری از آرا و عقاید جرح و تعدیل شد. و این گونه است که جنگ و درگیری های سیاسی، زیادهخواهی اقتصادی و ... باعث آشفته گی فکری و ناراحتی مردم در عصر حاضر است. این مقاله نگاهی به مراحل انسانگرایی از عدالت اجتماعی تا تمدن نوین دارد تا بتواند در شناخت اولیه با این مفاهیم، مخاطب را راهنمایی نماید.

کلمات کلیدی:

انسانگرایی، عدالت اجتماعی، تمدن نوین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041903>

